

בעזרתכם נגיע לכל יהודי בעולם!
בנק לאומי סניף 5335809
מ.ח. 5335809
אנחנו כאן בשבילכם

להצטרפות לרשימת התפוצה
לצפייה בשיעורים ולקבלת הגיליון
במייל
שלחו בקשת הצטרפות
derech.alon@gmail.com

פרשת תולדות
גליון 195 | תשפ"א
 יו"ל ע"י דרך הבעש"ט ע.ר. 580660942

"רבבות מרחבי העולם כבר זכו לטעום, עכשיו קרוב מתמיד!"

חיבור עוצמתי לעצמך, יחד עם היקרים לך, בדרך נפלאה ופרקטית בעבודת השם - על פי משנתו של הרה"צ ר' אשר פריינד זצ"ל"

עונג שבת
 עם הרב שליט"א

כל הטעמים שבעולם איך מתגברים על חוסר החשק בתורה ובמצוות

יש גם כיתה ב'

אחיי ורעיי, שימו לב. האדם מתחיל לקבל קשיים. זה יכול להיות אברך, עד שהיה נשוי לא ידע מה זה רחוב, אינטרנט... אשתו רוצה מחשב לצורך עבודה, הם הולכים לשאול רב, ונענו שאם זה לצורך עבודה אין בעיה. אבל נטו לצורך עבודה. יום אחד אשתו הלכה לקניות, והיצר הרע התחיל לבעור בו. הוא ידע שהיא לא חוזרת עד הערב. הוא התחיל לשחק במחשב, וכו' וכו'.

ואז הוא גילה עולם חדש, מדי פעם היה שולח אותה מהבית לקניות, שתקנה מה שהיא רוצה. היא מבקשת שיבוא לעזור לה, הוא מסרב, רק שתעדכן אותו לפני שהיא חוזרת. והוא מסכן, מסתבך ומסתבך.

בורא עולם מראה לו, אתה חשבת שאתה אברך משי, צדיק שלי, בוא אראה לך את הפרצוף האמיתי שלך. בוא תלמד מה זה "כי יצר לב האדם רע מנעוריו". זה האדם. בכדי שתבין שכל שניה שאתה זוכה לטהרה, לקדושה, זה ברחמי הרבים. זה בדיוק דרך הבעש"ט.

הבעש"ט בא ונותן לך כלים עוצמתיים איך לצאת, מה לעשות, וזה כשעלית לשלב ב' ומתחילים עליך קשיים בעבודת ה'. האמת היא, שמי שלא הגיע לשלב ב' - ממש מסכן ומפספס את מטרת חייו. כי רק אז הוא מגיע לשפלות והכנעה, שאני מציאות של אין.

תארו לכם, ילד נכנס לכיתה א', ובמקום לעלות לכיתה ב' וג', ולסיים את הבית ספר, הוא החליט להיתקע בכיתה א'. כולם שכנעו אותו, אבל הוא היה לו כיף בכיתה א'. ושם הוא נשאר. רבותי, דרך הבעש"ט. זה כיתה ב'.

דברים שחוזרים עליהם בגלגול

מי שנשאר בכיתה א', מגיע לשמים שואלים אותו, מה היה שם, והוא עונה: למדתי התפללתי עשיתי... מה לא עשיתי... יגיד לו באמת? אתה עשית? הרי פה זה עולם האמת. אתה לא יודע שפה אין עוד מלבדו ואפס זולתו? כואב הלב. הוא חושב כל הזמן, 'אני כל יום לומד, מתפלל, מתחזק. אני ואני...' אומר רב אושר, שעל זה עוד חוזרים בגלגול. אדם שנתקע בכיתה א' חוזר שוב חזרה. כך גם כתוב בספר "ערבי נחל", ועוד ספרי חסידות. רב אושר אמר על עצמו שבגלל כזה דבר הוא חזר, מפחיד.

המשך בעמוד 3

החיים שלנו מגוונים מאוד, אך יש לנו גם דברים משותפים. יש לנו בחיים מסלול, כל אחד ומסלולו הוא, אבל נציג בערך איך שזה מתחיל.

כאשר הילד מגיע לגיל חינוך, אביו אומר לו תברך, תלמד, אסור כך מותר כך. מתחילים עם הלכה. זו הפסיעה הראשונה שמדברים עם כל יהודי באשר הוא שם. תלמד, תתפלל. משבחים אותו כשעוזר לאמא. מגיע לשיבה קטנה, הוא ממשיך באותו כיוון. אחר כך הוא נכנס למסלול בר-מצווה, מניח תפילין, מתפלל לומד.

באיזשהו שלב בחיים, בורא עולם, כביכול, מתלבש על הבן אדם. ומתחיל לטפל בו. מגיע גיל חמש-עשרה, פתאום יורד קצת החשק להתפלל. האבא רואה שבבין הזמנים יש קשיים. הוא לוקח את בנו לשיחה בארבע עיניים, מה נשמע איך הולך בשיבה? אני מרגיש שקורה אתך משהו. הילד עונה: אבא, אני לא יודע מה קורה. קצת ירד לי החשק בתפילה, אני גם לא לומד כמו שלמדתי פעם.

מהי דרך הבעל שם טוב

מה באמת קרה לו. איך זה מתרחש, ולמה. חשוב לי שתזכרו. השיעורים פה נקראים דרך הבעש"ט. זה לא שיעור על הפרשה. גם לא וורט ומהלך בפרשה, זה דרך הבעש"ט. נבאר בדיוק מהי הדרך הזו. צריך לדעת, יש לה' מטרה: הבאתי אותך לעולם למטרה אחת, שאתה תכיר בי, שאין עוד מלבדו. עד היום חשבת שאתה מתפלל ומניח תפילין, אתה מכבד הורים, ואתה ואתה. ואז ה' מתחיל לטפל בנשמה שלך.

כל אחד יש את הנקודה בה ה' מטפל בו. האחד מתפלל טוב, אך יש לו קשיים בשמירת עיניים. יש כאלו בעצלות, הרהורי עבירה, כבודות... ואתה לא מבין, מעולם לא היית כזה. רק מה, ה' מלמד אותנו, אני הקמתי אותך, דאגתי לך, תראה בדיוק מי שומר לך על המוח, על העיניים, בוא אלמד אותך.

והבן אדם מקבל סידרת טיפולים, ונבהל, מה קרה לי. תירגע, לא קרה כלום, עד עכשיו היית בכיתה א'. עכשיו אתה עולה לכיתה ב'. זה דרך הבעש"ט. הוא בנוי לכיתה ב'. כי כשאתה בכיתה א' הכל הולך חלק. אבל הדרך הזאת למי שהקב"ה החליט להעלות אותו רמה, לקומה השניה של הכרת האין עוד מלבדו.

דבר המערכת

ויטמין C וויטמין D הוכחה מדעית מברירה את הברכה

תבקש מהרב שיתפלל בדחיפות על חמי שיצא מאומת לנגיף", "אנחנו כעת במלונית קורונה ואשתי מרגישה קשיים בנשימה, אנא תבקשו מהרב שיברך אותה"... מאז פרוץ הגל הראשון ועד עתה, התקבלו במשרדינו עשרות פניות מן הסוג הזה, העברנו את שמותיהם לתפילה ולברכה, וברוך ה' כולם מרגישים בס"ד טוב. דבר אחד היה משותף בכל המקרים. כל פעם שביקשתי מהרב ברכה, הוא בירך ואמר: "תמסור להם שיקפידו לקחת ויטמין C וויטמין D, כבר הרבה ראו שיפור". בשלב מסויים ולבקשת הרב, החלטתי לפרסם את זה לרווחת כולם. אחד החברים שלי שמע על זה אמר לי - שזה מומלץ באופן כללי ללא קשר לנגיף, אבל אין שום הוכחה לכך שזה יעיל נגד קורונה. "זה שהרב אמר זה לא הוכחה, תראה לי משהו מדעי!" הוא ביקש הוכחות מהרפואה, שהיום לצערנו חלוקה ומפוקפקת בדעותיה יותר מתמיד.

"אולי תשטוף את הגרון בחומץ או באקונומיקה? - גם על זה היו שאמרו שזה טוב!" - הוא הוסיף.

ואתכם קוראים נכבדים אני שואל, האם צריך הוכחות מדעיות לשמוע לדעת תורה? או שמספיקה ההכנעה, ההתבטלות והפשטות בקבלת דברי רבך כדי להביא לך את הישועה! האם אתה רוצה להיות מאלה שמחפשים הוכחות מדעיות לכל דבר, הולכים עם ההיגיון, ועם מה שנראה להם, או שאתה מעדיף דרך של הכנעה וביטול לצדיק שאתה קשור אליו? והרי ידוע שצדיק גוזר והקב"ה מקיים. צריך לשים לב, שלפעמים לא מספיק רק לקבל את הברכה, אלא שהברכה צריכה שיהיה לה על מה לחלו, וכשאתה נכנע ומתבטל למרות ההיגיון שלך, זה מביא שהברכה תהפוך לישועה. דווקא שם, בהכנעה ובפשטות הזאת, נמצאת הברכה, השמירה והישועה, וזה מה שמביא במקרה שלנו את הכח לוויטמינים להשפיע עליך לטובה.

יהי רצון שנזכה תמיד ללכת עם הגיון בריא, ובעת הצורך נזכור לכופף גם אותו לדעת תורה, (ונזכור שזה כמובן לטובתנו), אמן. חורף בריא!

שלכם מערכת דרך הבעש"ט

יש לי שאלה

מקצוע חדש העולם עצר מלכת

שאלה: אני מתעניינת בקורס לתרפיה באומנות, שיכול להיות מקור לפרנסה בתחום שאני אוהבת. הקורס יקר,

שאלתי האם נכון להשקיע בתקופה הזאת,

שנראה שאנו בתקופה חדשה שאולי לא נצטרך תרפיות, וזאת סתם השקעה..

תשובה: אני חושב שזה כדאי.

ואנחנו לא צריכים להסתכל על התקופה הזו כאילו העולם השתנה, עולם כמנהגו נוהג. הכל תקין.

מי שצריך ללמוד, שילמד. מי שצריך לעשות השתלמות, שיעשה השתלמות.

להתנהל נורמלי עד כמה שאפשר. העולם לא נחרב ולא השתנה. אנחנו ממשיכים כרגיל, עם התנאים הקיימים.

ובעז"ה בקרוב הקב"ה נזכה שכל השינויים שיזכרו, הכל יחזור לשגרה ולחיים התקינים אמן כן יהי רצון.

גם לכם יש שאלה? רוצים תשובה מהרב שלחו לנו למייל derech.alon@gmail.com או לטלפון 0583139000

לא לקפוץ מדרגות

מהי אהבת ה'?

נקודות של אור

הפקרות, כי אז זה כבר לא עבודת ה'. וראוי להבין שאהבת ה', פירושה; אהבת תורה, אהבת ישראל ואהבת ה', כי "קודשא בריך הוא ואורייתא וישראל - חד הוא" (זוהר פרשת אחרי מות דף ע"ג עמוד א'), וכשעובד על תאוותיו, זוכה לתוספת חיזוק באהבת ה', אהבת ישראל ואהבת התורה, "והחוט המשולש לא במהרה ינתק", (קהלת ד' י"ב).

אהבה יוצרת יראה: היה אצלי אבא של תלמיד, שקיבל הזמנה מטעם הישיבה לבוא, והתלמיד כמעט בכה שלא יזמינו את אבא שלו, ומוכן להבטיח הכל, רק שלא יזמינו את אבא. ובצוות חששו שזה נובע מכיון שהאבא מתנהג באלימות יתר. אולם התברר שאדרבה, האבא כל כך טוב, וכל כך מעניק חום ואהבה, והבן ומוכן לעשות הכל ובלבד שלא יצער את אביו. זוהי יראה שנובעת מאהבה, וזהו לימוד גדול בשבילנו לבנות מערכת של חום ואהבה בבית, עד כדי כך שממילא יהיה כואב לילדים לצער את אבא ואימא. "ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך". (תפלת שחרית - אהבת עולם).

כבוד אמיתי: מעשה שהיה, בחתן שניגש לרב שלו, וביקש ממנו לבוא לחופה על מנת לכבדו בברכה, אמר לו הרב: הכבוד האמיתי הוא עצם זה שאנו חברים, ונישאר חברים לעבודת ה', ושאתה שומר על קשר, וכל בעיה שיש לך עכשיו ואחרי החתונה, אתה מתקשר ומקבל עצה ועובד עם עצמך. שאר הכבוד הינו חיזוני ואין בו ממש.

אחד מקנייני התורה הוא: **"המכיר את מקומו"** (אבות ו' ד'). לפעמים אדם נמצא במקום נמוך, במצב רוח ירוד, ומחפש לצאת משם בכח רב. אך זו לא הדרך, **"כי לא בכח יגבר איש"** (שמואל א' ב' ט'), **"לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר ה' צבאות"** (זכריה ד' ו'). ואדרבה, הדבר יגרום לו לשקוע יותר עמוק במצב רוחו השלילי. אלא עליו להתחיל מהמקום שלו ומשם להתרומם, ויחפש מה אני יכול לעשות כך במצב הרגשי הנוכחי. ולא יחפש לצאת מהרגש שבו, אלא לתפוס נקודה של עשייה שמסוגל לעשות על אף קיומו של הרגש. או אז, לאט - לאט, מכח העשייה ובלי לקפוץ מדרגות, יזכה לישועת ה', שיוציאו מאפילה לאור גדול בנחת ובשלמות רוח, ולפתע ימצא נהרה גדולה נשפכת עליו בשפע גדול. וזוכה לראות את ישועת ה' - **"ממעמקים קראתיך ה' "** (תהלים קל"א). מתוך המצב העמוק והנמוך, משם תקרא אל ה' ותיענה.

העיקר זו הגישה הנכונה, לא מספיק שאתה צודק בוויכוח עם החבר, השאלה היא באיזו גישה אתה מוריד זאת לשטח, האם על ידי רכות ועדינות או באגרסיביות, **"פחז כמים - אל תותר"** (בראשית מט"ד).

לפי דרך הבעל שם טוב, כשבאה לאדם תאוה כלשהיא, צריך להעלות אותה לקדושה, על ידי תפילה: "אבא! זכני ללמוד מהתאוות שיש לי, שכך אזכה לאהוב אותך". כך העבודה שאדם עושה מהתאוות שלו, האמורה לבוא לידי ביטוי בנתינת איפוק בפועל בשטח. ולא מתוך

אנו מעוניינים לדייק את התוכן המתאים עבורכם
שתפו אותנו דעתכם חשובה לנו התקשרו לקו חיזוק היומי
מספר: 03-3090990 והשאירו לנו הודעה בשלוחה 3 או בוואצפ
0583139000 או במייל derech.alon@gmail.com

להצלחת: מש' כהן, לוי אברהם,
יעיליו נשמת: שגית בת בלה, סופי, פרידה, משה ויצחק בני ויקטוריה, ויקטוריה בת פרידה,
ציון בן בוליסה, פרידה בת מסעודה, שלום בן חנה, ליאורה, שושנה, יעקב בני פרידה.

עונג שבת

עם הרב שליט"א

לי שאני חתיכת בוגד, כדי שמזה אבין שכל האמת שמה שיש לי 'תתן אמת ליעקב', זה לא שלי, זה רחמי ה'. ואז יצחק קורא לו, וירח את ריח בגדיו, אני מריח ריח של יהודי שאוחז מעצמו שהוא בוגד, לב נשבר, ויברכהו!

אם הגעת להכרה שאתה מציאות בוגד, שזה לא אני, זה רק רחמי ה' עלי. על זה מגיע לך הברכה.

לטעום מכל טעמי תבל

היוצא מזה שקיבל את הברכות, לא בגלל ששמע לו, או הביא את האוכל. אלא, על זה שהגיע לנקודת השפלות תוך כדי שעשה רצון אמו. על זה מגיע לך הברכה.

כי כשאתה מכיר שאתה בוגד, מזה אתה קולט ומגיע להבנה, שכל הטוב שיש לך זה הכל ברכת השם.

כאשר עשיו מגיע גם הוא, יצחק אומר לו היה כאן מישהו לפניך שהביא לי משהו "ואוכל מכל", מבאר רש"י: **מכל טעמים שביקשתי לטעום טעמתי. זה היה אוכל מיוחד**, כל מה שרציתי לטעום באוכל הזה טעמתי. לכאורה היה צריך לטעום גם במאכלי רבקה שבכל יום אותו טעם.

אך כעת מובן למה טעם באוכל כל הטעמים: כי כעת זה היה לב נשבר. וכשיש לב נשבר, יש בזה את כל הטעמים שבעולם. וכן טעמי המקרא שתחת המילה "מכל" תביר. יעקב הביא עם לב נשבר, בהכרה שאני מציאות של בוגד.

אם אתם רוצים מתיקות. ממש לטעום את כל הטעמים שבעולם! אומר 'ערבי נחל' (פרשת שלח), שהטעם הכי מתוק בעבודת ה', זה ענוה. את הברכות זוכים רק מענוה. ואת המכות חוטפים על גאוה. "מגביה שפלים עד מרום". ה' מגביה אותך, שתכיר בשפלותך. האדם חוטף מכות, כיון ש'ה' משפיל גאים עדי ארץ'. עיקר העבודה, והמטרה הסופית, זה כיתה ב'.

ואת עלית על כולנה

אני רוצה לסיים בביאור מיוחד על הפסוק: "רבות בנות עשו חיל, ואת עלית על כולנה". לכאורה, אם רבות בנות עשו חיל, אז למה את עלית? גם הם עשו חיל. במה אשת חיל טובה יותר מהבנות שעשו חיל?

תראו משהו נפלא, 'רבות בנות' - הן אוחזות **שהן** 'עשו חיל'. אבל 'ואת עלית...' אַת מעלה את כל העשייה שלך אל השם, אז 'את על כולנה'. רבות בנות, אכן הן עושות הרבה, אופות מבשלות, מחלקות לשכנים ולמסכנים, אבל הן אוחזות **שהן** עשו. אבל 'את', מעלה לה: אבא זה לא אני. אני בעצמי עצלנית. כל העשייה שלי זה מהרחמים שלך עלי, הכל ממך. אחת שמכירה שזה לא היא, זוהי 'אשת חיל' אמיתית. אלו הנשים הן הצדקניות שבזכותן ניגאל בקרוב ממש. אמן כן יהי רצון.

המשך מעמוד 1

היה רב גדול והיו לו כמה קהילות, שסיפר שהיה בגלגול הקודם רב גדול: הגעתי למעלה אמרו לי 'אין לך את הבורא עולם', תחזור למטה. זה היה התיקון שלי, לחזור ולדבר דיבורים של אמונה. לא הכרתי בזה, שהכל זה רחמים של ה', חשבתי שזה אני. אומר הבעש"ט פה הנקודה. המטרה היא שתכיר מתוך העשייה את שפלותך.

האם 'אתה' הוא הפועל?

אתן לכם דוגמה, מעשה שהיה. בבוקר כשקמתי, ראיתי שבכיוור יש כלים. היה קצת זמן, אמרתי לעצמי 'מוטר לך לעשות משהו', לקחתי את הנוזל כלים, רציתי לשים קצת סבון על הסקוטש, הוא החליק מהיד, נפל על הרצפה והשפירץ. לקחתי סמרטוט ניקיתי את הרצפה. חזרתי לכלים ועשיתי אותם. תוך כדי שאני שוטף, השם נותן לי מחשבה: שמת לב, הסבון נפל, הריצפה התלכלכה, ורק אחר כך עשיתי כלים. היה כאן מסר מבורא עולם, על הבוקר שיעור באמונה! תראה מי אתה, אתה עצמך אדם שרק יודע לשפוך דברים, הם נופלים לך מהיד. כדי שמזה תבין שכאשר אתה עושה כלים, והם לא נופלים לך מהידיים, הכל זה רחמי השם.

איש האמת, מגיע דבר שקר?!

בואו תראו איך זה נכנס לפרשה. יעקב אבינו בא לקבל את הברכה מאביו.

יעקב אבינו הולך לקבל ברכה מאבא שלו. והוא צריך לעשות תרגיל להתלבש בתור עשיו, לדבר בשקרים ולהגיד 'אנוכי עשיו בכורך'. האבא קונה את הסיפור, ומברך אותו.

חייבים לעצור ולהתבונן, מדוע הוא צריך לעבור כזה סיפור, למה הוא לא יכול לקבל ברכות בצורה נורמאלית, כמו בן רגיל מאביו. שימו לב, ליעקב יש שתי אפשרויות איך להתנהג. אמא שלו אומרת לו תיכנס לאבא תוציא ממנו את הברכות בתור עשו. הוא יכל לומר אני עושה את רצון השם, וללכת במצפון נקי, הרי אמא אמרה לי לשקר. הוא יכל להיכנס, להביא את האוכל, לבקש את הברכות וללכת לדרכו.

אך יעקב לא הלך בגישה זו. הוא הלך בגישה אחרת. יעקב מגיע לאביו, כשעליו בגדי עשיו, לוקח את הצאן "וילך ויקח ויבא לאמו", אומר המדרש 'וי וי', שיעקב היה הולך ובוכה. על מה הוא בכה? אומר ה'אמרי אמת' מלובלין, שיעקב אמר: ריבוננו של עולם, הרי אני 'תתן אמת ליעקב', למה אני צריך ללכת בדרך של שקר? אין זה קורה לזי? למה אני צריך לשקר לאבא? אומר ה'אמרי אמת', שיעקב הבין, שה' לא עושה לו את זה סתם, השם רוצה ללמד אותו: יעקב בוא תראה דבר חשוב, עד עכשיו היית 'איש תם יושב אוהלים', הגיע הזמן להעלות אותך לכיתה ב'. כשאתה אומר 'אנוכי עשו בכורך', יעקב יכול היה לחשוב, איך אני עובד על אבא שלי, לא מתאים לי!! 'וירח את ריח בגדיו', דורשים חז"ל אל תקרי בגדיו, אלא בוגדיו. אומר ה'אמרי אמת' שיעקב אחז באותה שעה, שהוא מציאות בוגד. אם ה' הכניס אותי למצב כזה שאני משקר את אבא שלי, ה' מראה

"רוצים לקבל 50 עלונים עד הבית עם שליח ולהפיץ בבית הכנסת או בסביבתכם הקרובה? חייגו 0548424530"

"אנחנו לא רק עלון אנחנו דרך לחיים יפים יותר"

"ההקלדה העריכה ההגהה הגרפיקה ההדפסה האריזה ההפצה עלינו- הזכות והברכה עליך"

אשת חיל

השלום שלו

אין לחץ אין הרבה הכנות

"שהשלום שלו ישים עלינו ברכה ושלום" (מתוך זמירות ליום שבת קודש) פעמים רבות בחיי היום יום אנו מרגישות קונפליקט פנימי בין הנשמה שכולה רוחנית שואפת ללמוד, להשכיל, ולהתחזק באמונה, לבן הנפש הבהמית שמלאה בתאוות ובאינטרסים בעצלות ובדאגה לצורכי הגוף.

המאבק הפנימי גורם לנו לחוסר רגיעות, מתסכל ומטריד את שלווה אין לנו שלום בית פנימי ומנוחה לנפש. כדי ליצור שלום פנימי, צריכות אנו לחבר בין הנשמה לנפש. לקשר ביניהן ע"י כך שנשכנע את הנפש בדברים שכדאי לה, שישתלם לה, ללכת לשיעור תורה להתפלל וכו....

דוגמא טובה לכך רואים בבואנו לקראת ההכנות המרובות לשבת, שדורשות עשייה ומאמץ רב המלווה בקשיים. הנפש מתנגדת. העצלות והכבודות שבה מביעים אי שביעות רצון, מרירות תסכול וכעס. נוצרת מלחמה פנימית.

תפקידנו ליצור שלום, ולהסביר לנפש שהיא תרוויח משמירת השבת, שיהיה לה: ברכה, אושר, שלוה, רגיעות, פרנסה טובה, תענוג גשמי ועונג רוחני נפלא.

בדרך זו אנו מגיעות למנוחת הנפש שאנו כל כך זקוקות לה. בדרך זו אנחנו ממוקדות בעשייה ומתחברות אליה. ההכנות יעשו באופן רגוע ומכיל, והרווח הוא לכל בני הבית. אומנם אנו פועלות שלא לשמה, אך מתוך שלא לשמה...

בשבת הראשונה שניסיתי זאת, שמעתי את ביתי אומרת לאחיה: "השבת אין לחץ אין הרבה הכנות" (ההכנות כמוכן היו אותן הכנות) אבל אני הייתי אחרת וכך גם השבת עברה ברגיעות מיוחדת ובהרמוניה.

כל אישה חייבת את זה לעצמה. מעצם תפקידה כרעייה, כאם, כמחנכת, כעקרת בית וכמפרנסת. סדר היום שלנו מלווה באין סוף עשייה שיש בה קשיים, אם יהיה לך מנוחת הנפש, תצליחי למלא את תפקידך ותיפקודך בדרך הטובה ביותר, ותשפרי את איכות חיך. דרך הבעל שם טוב נותנת לנו כלים ועצות. מובילה אותנו לשלוות הנפש, שומרת על שלום בית פנימי וחיצוני. והכי הכי חשוב מובילה אותנו ליעודנו - הקשר הפנימי התמידי עם הקב"ה, שמאפשר לנשמה להגיע ליעודה

אני מקווה שזכיתי לחזק אישה את רעותה בעבודה שבדרך. שהדברים יהיו מונחים בליבנו בדרך קבע. ובשבת הבאה לא נשכח שוב לחזור ולשכנע את הנפש. ושוב ושוב בחזרות אין סוף. והתמודדות מתמדת. בברכת שבת שלום, מלאה בעונג רוחני, בתענוג גשמי. ושלא נשכח שהצלחה והשלום שלו..נזכה שישים עלינו ברכה ושלום.

שיתופים מפרי ידיה

סיפור לשולחן שבת

אימפריה בסכנה

אהיה סנדלר ולא אתכחש לאמת

בשנים תשי"י-תשי"א יזמה תנועת "צעירי אגודת ישראל" את הקמת כפר הנוער "שדה חמד", כדי להציל את ילדי העולים שהגיעו ארצה. נסעתי לארצות הברית כדי לערוך מגבית למטרה זו, ובדרכי הגעתי גם לעיר קליוולנד, שבה התארחתי בביתו של הגאון רבי אליהו מאיר בלוק. רבינו יצא מגדרו כדי לסייע לי במטרת שליחותי. מידי ערב הלך עמי אל בעלי הבתים שבעיר כדי לגייס תרומות. לאחר מספר ימים הבחנתי, כי אנשי העיר אינם רואים בעין יפה את הזדהותו של ראש הישיבה עם אגודת ישראל. העיר קליוולנד היתה ידועה כאחד המבצרים החזקים ביותר של המזרחי. פניתי אל ראש הישיבה וביקשתי שיפסיק ללוות אותי באמרי: "הרי אתם עוסקים בבניית הישיבה, ומוטל עליכם לדאוג לטובתה. תושבי קליוולנד עוזרים לכם בהקמת הישיבה שאינה מזוהה פוליטית, והליווי שלכם חושף אתכם כאיש אגודת ישראל, וזה מזיק לישיבה שלכם. רבינו דחה את הצעתי מכל וכל טען שהוא משתוקק מאוד לסייע למפעל "צעירי אגודת ישראל". באשר לטענתי על הנזק שנגרם לישיבתו אמר: "אספר לך סיפור מאבי הגאון רבי יוסף לייב".

ישיבת טלז בליטא, נקלעה פעם למשבר כספי גדול מאוד שאיים על קיומה. אבא, החליט לשלוח את אחי רבי אברהם יצחק ואותי לאמריקה לשם גיוס כספים. ההצלחה לא האירה לנו פנים, עד שפנינו לרב מאיר ברלין, מראשי המזרחי, שהיה קרוב משפחתנו. הוא נרתם למגבית למען הישיבה והצליח להתרים בעבורנו סכומים גדולים. יום אחד פנה אלינו הרב ברלין ובידו ספר מאחד המקובלים הגדולים, מקנאי ירושלים (הגרי"ז מרגליות) שבו תוקף המחבר בחריפות את אחד מרבני המזרחי בארץ ישראל. הוא הראה לנו שהמחבר הקנאי מסתמך בדבריו על אבינו הגרי"ל ומצטט ביטויי גנאי חריפים ביותר מפיו. הרב ברלין פנה אלינו ואמר: "אם הדברים המפורסמים בשם אביכם אכן נכונים, אינני מוכן עוד לסייע ולתמוך בדבר שקשור עם הגרי"ל, כולל ישיבתו. ואם שקר אמר המחבר והדברים לא נאמרו על ידי אביכם, אני דורש שהוא יכחיש את הדברים בכתב".

פניתי לאבא, סיפרתי לו את שאירע ושאלתי אם נכונים הדברים שנכתבו בשמו. אבא השיבני ששמע שהמחבר מצטט בשמו דברים שאינם נכונים והוסיף: "זה לא הסגנון שלי, ואין דרכי להשתמש בביטויים פוגעים שכאלה, אולם באשר לבקשתו של הרב ברלין שאכחיש את הדברים - אינני מוכן היות שאני מסכים בכל לבי עם תוכן הביקורת". טענתי בפני אבא

שאיננו יכולים להמשיך במגבית למען הישיבה, כי הרב ברלין לא יעזור לנו עוד והישיבה תאלץ לפשוט את הרגל מבחינה כספית, על כך ענה לנו: "אינני יודע מה נגזר בשמים שיהיה תפקידי בעולם הזה. אם נועדתי להיות ראש ישיבה או אולי נועדתי להיות סנדלר, אם נועדתי לתפקיד הראשון בטוחני שהישיבה לא תנזק ותמשיך להתקיים, ואם לאו, אני מוכן שהישיבה תיסגר ואעבוד בתפקידי כסנדלר, ובלבד שלא אתכחש לאמת".

פנה אלי רבינו ואמר: "אני משתדל להמשיך בדרך שהתווה לי אבי. אני מוכן לוותר על הישיבה אבל על האמת לא אוותר, כי לדעתי כולנו מחויבים לחזק את אגודת ישראל שהאמת אתה בלי לחשוש ובלי לפחד מהתוצאות העלולות להגרם מבחינה כספית".

מספר הרב שלמה לורנץ זצ"ל

קו החיזוק היומי
בחיים אל תרגישו לבד!!!
תעלו על קו!!! מחכים לכם
בטלפון: 03-3090990

לחוצים?

מתמודדים?

מוטרדים?

בחסות:

צריכים מוניות

חיגו: 1700700622

